

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

สติกับจิตอยู่ด้วยกันแล้วไม่กลัว

เอาของไปวัดดอยธรรมเจดีย์ วัดนี้พระมากอยู่นะ ธรรมดาพระมาก ทุกวันนี้ก็ยังมีมากเพราะสถานที่อำนวย เหมาะสมมากวัดดอยธรรมเจดีย์ วัดดอยธรรมเจดีย์นี้ ภิณฑาทไปทางบ้านนาสีนวน คือแต่ก่อนไม่มีทาง เขาไปสร้างวัดใหม่ ท่านอาจารย์กงมาท่านก็คิดดี วัดดอยธรรมเจดีย์นี้เป็นวัดที่เหมาะสมมากสำหรับภavana เราเคยไปพักเสมอวัดดอยธรรมเจดีย์ ไปแต่ก่อนมันคล้องตัวไปนี่ปึบขึ้นเลย ขึ้นบนหลังเขาเลย แล้วมีกุฏิมีอะไรที่พักอยู่ข้างบน แต่ก่อนศาลาไม่มี ไปก็ขึ้นเลย เรามันสะดวกในการไปการมาแต่ก่อน ไม่เหมือนทุกวันนี้ พอไปก็ปึบขึ้นเลยไปเดินจงกรม อากาศเงิบๆ แล้วมันโล่งหมดข้างบน เพราะมันอยู่บนเขา ไปอยู่บนเขา บนหินดาน เดินจงกรมบนหินดาน เพลินนะ อากาศช่วย ดี เพลิน วัดดอยธรรมเจดีย์

วัดดอยธรรมเจดีย์ได้ชื่อมาจากเจ้าคุณธรรมเจดีย์ อุปัชฌาย์ของเรา วันนั้นท่านเจ้าคุณธรรมเจดีย์ไป แล้วชวนข้าหลวงที่สกลนครไปด้วย ยกทัพกันไป ขึ้นไปเลยละ ไปถึงนั่นแล้วคุยกัน พอดีผู้ว่าถาม..วัดนี้ชื่อว่าอย่างไร ยังไม่มีชื่อ อ้าวถึงขนาดนี้ยังไม่มีชื่อหรือ เอาท่านเจ้าคุณนี้เป็นชื่อเลย ชื่อวัดดอยธรรมเจดีย์ นั่นละเลยได้ชื่อตั้งแต่นั้นมา วัดดอยธรรมเจดีย์เป็นมงคล ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครเป็นผู้ตั้ง เอาเจ้าคุณธรรมเจดีย์เป็นชื่อของวัดเลย วันนั้นไปด้วยกันเยอะ ผู้ว่าสกลนครก็ไปวันนั้น เจ้าคุณธรรมเจดีย์..ผู้ใหญ่มากๆ ละไป เลยเอาชื่อของท่านตั้งเป็นวัดดอยธรรมเจดีย์เลย เราเลยจำได้ วัดดอยธรรมเจดีย์นี้ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครเป็นผู้ตั้ง เอาเจ้าคุณนี้เป็นชื่อเลย เจ้าคุณธรรมเจดีย์เป็นชื่อของวัด

วันนี้จะไปวัดดอยธรรมเจดีย์ให้เอาของใส่รถไปด้วย พวกเครื่องกระป๋องกระป๋องอะไร เอาในโกดัง เราเอามาไว้เต็มเอี้ยดเลย สำหรับเอาไปแจกก็มี พวกที่มามาเอา ได้ทั้งนั้นละมา ทางโรงพยาบาลทางไหนมา ส่วนมากโรงพยาบาลมา มากก็เต็มรถไปเลย จัดให้เสมอกันหมด

เวลาที่ยวกรรมฐานนี้เป็นเวลาสนุกอันหนึ่ง เทียวกรรมฐานเราไปแต่คนเดียว ไม่เอาใครไป คือมันไม่ถนัดใจ มองทางนั้นแล้วมองทางนี้ มันเป็นน้ำไหลบ่า ความรับผิดชอบคนเราไปด้วยกันมันหากเป็นอยู่ลึกๆ นั่นละ เพราะฉะนั้นเราไปองค์เดียว ไปกรรมฐานไปองค์เดียวทั้งนั้น ไม่เอาใครเป็นเพื่อนเลย เราไปองค์เดียวเรา มันสนิทใจ คืออยากกินก็กิน ไม่อยากกินก็ไม่กินก็วันก็ตาม คือเราคนเดียวมันไม่เป็นน้ำไหลบ่า ห่วงหน้าห่วงหลังไม่ห่วง ไปสบายเลย

เที่ยวกรรมฐานก็เอาจริง ๆ เข้าอยู่ในป่าในเขาทั้งนั้นละ ไปกรรมฐานไปองค์เดียว ไม่มีใครไปด้วย เป็นนิสัยอย่างนั้นมาดั้งเดิม ถ้ามีหนึ่งมีสองมันเป็นน้ำไหลบ่า ไปองค์เดียวแล้วเลย คือเอาตัวเป็นใหญ่ที่เดียวเต็มส่วนเลย ไม่แบ่งไปไหน ไปเลย อยากกินก็กิน ก็วันก็ตามไม่อยากกินไม่กิน อย่างนั้นละ กลางวันกลางคืนมันเป็นความเพียรตลอดเวลาจะอยู่คนเดียว ยิ่งไปอยู่ในสถานที่กลัว ๆ ด้วยแล้ว ยิ่งสติกับจิตติดกันแนบเลย ไม่ออก ไปที่กลัวเท่าไรก็ไม่กลัว ถ้าลงสติกับจิตอยู่ด้วยกันแล้วมันไม่ได้กลัว มันออกจากนั้นนะความกลัว-ความกลัวออกจากจิต สติครอบอยู่นี้แล้วไม่ออก รักษาไปนาน ๆ ก็ล้าหาญชาญชัย จิตใจก็สว่างขึ้นมาในเวลานั้น อยู่ที่ไหนสบายหมด

นี่ว่าจะไปวัดดอยวันนี้ ให้จัดเสียนะจะไปวัดดอยธรรมเจดีย์วันนี้ มีอะไร ๆ ให้จัดไปนะ มีอะไรให้จัดไปเลย มีอะไรสำคัญ ๆ ให้เอาไปเลย ไม่ต้องห่วงวัดนี้มันเต็มอยู่ตลอด อ้าว จริง ๆ ขนออกไปเท่าไรยิ่งไหลเข้ามา ขนออกไม่มีหยุดมีถอย ความตระหนี่นี้ไม่มี พุดตรง ๆ เลยไม่มี มีแต่ความเมตตา ความเมตตาที่ครอบ กวาดออกหมดเลยไม่ว่าอะไรทั้งนั้น เป็นความตระหนี่ถี่เหนียวไม่มี แต่ผู้รับไปต้องเป็นธรรมนะ ไม่ใช่เอาไปอีลุ้ยฉุยแฉก ถ้าอย่างนั้นก็ขนาบเลยละ เอาเลยเรา ต่อไปนี้จะให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ